

Der er ej heller nogen Fare for, at Fastsættelsen af Erstatningerne vil blive foretaget efter et fast, ubevægeligt Skema, thi som det er blevet fremhævet tidligere, tager man saavel Hensyn til Jordens Kvalitet som til de specielle Forhold, som har Indflydelse paa de enkelte Ejendommers Værdifuldhed.

Erstatningerne, som betales for de overtagne Jorder.

Erstatningen for den overtagne Jord udgør en Fordring, som den tidligere Besidder har mod Staten. Staten betaler ham en Rente for Fordringen af 3 pCt. aarlig. (Det nye Forslag om Erstatning, som for Tiden behandles i Rigsdagen, forhøjer Renten fra 3 til 4 pCt.). Fordringen afdrages aarlig gennem en Amortisation andragende $\frac{1}{2}$ pCt. De Udbetalinger, som tilkommer Ejeren, kan betales af Jorddepartementet enten kontant eller ogsaa godskrives Ejeren i Statens Bøger for Jorderstatninger.

Fordringshaveren har ikke Ret til at opsig sin Fordring, men vedkommende Bank, hvem de bankmæssige Transaktioner i de paagældende Tilfælde er overdraget, vil kunne udbetale Fordringen efter 3 Maaneders Opsigelse, enten i Form af en kontant Udbetaling eller i Form af Gældsbreve, som amortiseres og forrentes paa den forannævnte Maade. De bankmæssige Forretninger ved Erstatningernes Udbetaling, Amortisation og Forrentning overdrages de Banker, som er udpeget hertil i Forordningen af 26. November 1920. De saaledes udpegede Banker er følgende: la Banque foncière de Bohême à Prague, la Banque foncière de Moravie à Brno, l'institut de crédit foncier silésien à Opava. Desuden tillader Loven, at Sparekasserne ogsaa kan erholde disse Hverv overdraget i den Maalestok, som Jorddepartementet anser det for tjenligt.

Jordovertagelseslovens Virkninger overfor Udlændinge.

Ifølge den Opfattelse, som næres af Udenrigsministeriets juridiske Afdeling, hvilken Opfattelse fuldt ud deles af Jorddepartementet, er, i Henhold til Princippet i den internationale Ret, alle Jordejendomme, som befinder sig paa den tsekoslovakiske Republiks Territorier, uden Forskel undergivet Republikkens Suverænetet, hvad enten Ejendommen tilhører indfødte eller Udlændinge. Loven om Statens Overtagelse af 16. April 1919 har erklæret alle store Jordbesiddelser, der befinder sig paa Republikkens Territorier, for overtaget af Staten.

I sit Princip er Loven ikke rettet mod fremmede Statsborgere; den giver dem den samme Ret som Republikkens egne Borgere. De fremmede Statsborgere er i Henhold til forannævnte Princip, der er fastslaaet i den almindelige internationale Ret, forpligtiget til at underkaste sig Bestemmelserne i Loven om Overtagelsen af Storgodserne, og alle de Love, Forordninger og Dekreter, affødte af forannævnte Hovedlov, faar ogsaa Gyldighed for de fremmede Statsborgere. De fremmede Statsborgere maa saaledes betingelsesløst underkaste sig Loven om Erstatningerne, som fastsætter de nærmere Principper for Størrelsen af Erstatningssummen, thi ogsaa denne Lov er en af de Love, som er en Konsekvens af Hovedreformloven.

Det er af Interesse at bemærke sig, at ikke en eneste af de fremmede Borgere, som ejer Ejendomme i Tsekoslovakiet, har protesteret mod Loven om Formueskatten og mod Betalingen af denne Formueafgift, skønt det her drejer sig om en lovbestemt Indgriben, der i meget svarer til Jordloven.

Ministerpræsident Benes holdt den 10. November 1921 i Deputeretkammeret under Finanslovedebatten en Tale, i hvilken han imødegik den deputerede Modraceks Paastand om, at fremmed Indflydelse gjorde sig gældende ved Gennemførelsen af Agrarreformen. Efter de officielle Referater udtalte Ministerpræsidenten, at han ønskede en Gang for alle at fastslaa Regeringens og Udenrigsministeriets Syn paa dette Spørgsmaal for derigennem at berolige den offentlige Mening her i Landet. Agrarreformen er en indenrigsk Lov, mod hvilken i Henhold til international Ret ingen Udlænding er berettiget til at protestere, selvfølgelig idet man dog forudsætter, at Udlændinge ved Lovens Gennemførelse bliver behandlet paa samme Maade som Landets egne Borgere. Jordreformen er i den mest absolutte Overensstemmelse med Princippet i den internationale Ret; men dette udelukker ikke, at Repræsentanter for en eller anden fremmed Stat kan intervenere overfor Udenrigsministeriet til Gunst for en Landsmand, som anser sig for føleligt ramt af